

Mednarodna refleksija o solidarnosti

Šolske sestre de Notre Dame

Shalom

Odpravimo lakoto in revščino

oktober 2014

Uvod

Število ljudi, ki živijo v skrajni revščini se je od leta 1990 prepolovilo. Podvojimo pa naše napore, saj je od osmih ljudi na svetu eden še vedno lačen. ([MDG 1 Infographic](#))

Cilj za zmanjšanje primerov skrajne revščine na polovico je bil dosežen pet let pred rokom 2015. Globalno gledano je število ljudi, ki živijo z manj kot 1,25 \$ na dan, v letu 2010 padlo na manj kot polovico v primeri z letom 1990. Tako je leta 2010 bilo 700 milijonov ljudi manj, ki so živeli v skrajni revščini kot v letu 1990. Na svetovni ravni še vedno živi 1,2 milijarde ljudi v skrajni revščini.

Predvidevamo, da je po vsem svetu 842 milijonov podhranjenih ljudi. Še vedno je več kot 99 milijonov otrok pod starostjo pet let podhranjenih in z nezadostno težo. Cilj, da bi odpravili lakoto do leta 2015 je dosegljiv. ([Update-UN MDG 1](#))

Klic k molitvi

Pazljivo preberimo predstavitev, upoštevajmo infografiko. Katerih podatkov, podob smo postali že navajeni, ko jih vidimo in slišimo? Ozrimo se na Usmeritev 23. generalnega kapitlja: svet, obrazi posameznikov, viri, izzivi naslova: »Ljubezen ne more čakati«. Vprašajmo Gospoda Jezusa Kristusa »ki je postal ubog, da bi nas vse obogatil s svojim uboštvo, naj nam pomaga živeti te besede: «...kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti...karkoli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« (Mt 25, 35.40) »Vi jim dajte jesti« (Mt 14,16).

Izkušnje

Navedemo lahko razmere, kjer je lakota, podhranjenost in revščina, pa tudi opogumimo vsako osebo v svoji skupnosti, da z nami podeli takšne posebne razmere, ki jih doživljamo dnevno, tam, kjer smo: v mestu, državi, na kontinentu. Naj se te izkušnje, podatki, zgodbe in pričevanja globoko dotaknejo naših src.

Premislek

«V svetu, kjer je toliko bogastva, toliko zalog, da bi lahko nahranili vsakogar, je nedoumljivo, da je toliko lačnih otrok, toliko otrok brez izobrazbe, toliko revnih ljudi. Revščina danes je krik. Vsi mi moramo razmisliti, če zmoremo postati malo revnejši, vsi moramo to storiti. Kako lahko postanem malo revnejši, da bi bil bolj podoben Jezusu, ki je bil ubog Učitelj?» (Papež Frančišek, 7. junij, 2013)

«Človeškega življenja, osebe se več ne smatra kot najvišjo vrednoto, ki jo je treba spoštovati in varovati. »Ta kultura odpadkov nas je naredila neobčutljive tudi glede prehrabnih odpadkov. Potrošništvo pa nas je privedlo do tega, da smo se navadili na odvečno in nepotrebno hrano, ki ji ne znamo več dati prave vrednosti, ki daleč presega ekonomska merila. »Dobro si zapomnimo,« je poudaril Frančišek, »da hrana, ki jo vržemo stran, je kot da bi revnega in lačnega oropali obroka.« Pri tem je papež vse pozval, naj razmislijo o

problemu pomanjkanja in odmetavanja hrane, da bi se resno lotili tega problema ter našli poti in načine za solidarnost do ljudi v pomanjkanju. (Papež Frančišek, 5. junij, 2013)

“Poglejte, ne morete govoriti o revščini, če nimate izkušnje z revnimi. Ne morete govoriti o revščini pojmovno, to ne obstaja. Revščina je človeška narava ubogega Jezusa, v tistem otroku, ki je lačen, v tistem, ki je bolan, v nepravičnih socialnih strukturah. Pojdi naprej: poglej tam na človeško naravo Jezusa.” (Papež Frančišek, 7. junij, 2013)

Papež je podprl mednarodno kampanjo proti lakoti na svetu in v svojem sporočilu prosi, da bi bila kampanja kot »rjovenje, ki more stresti svet« proti sramotnem dejstvu, da je na svetu skoraj ena milijarda ljudi, ki trpijo hudo lakoto.

»Prilika o pomnožitvi kruha in ribe nas uči ravno to: da če je tu volja, potem tistega, kar imamo, nikoli ne bo zmanjkalo. Nasprotno, pomnoži se in ne propade. Zato, dragi bratje in sestre, vas vabim, da v vašem srcu naredite prostor za nujnost spoštovanja vsakomur od Boga dane pravice, da ima dostop do primerne hrane.« Prosil je, da bi videl »svet, v katerem nobenemu več nikoli ne bo treba umreti od lakote«. (Sporočilo papeža Frančiška ob Mednarodni kampanji proti lakoti v svetu, 10. december 2013)

Dejanja

Koliko ljudi v svetu je lačnih? Vprašanje je: ali število upada?

Kakšen vtis naredijo lačni otroci na nas in kako lahko pomagamo?

- “Obvezujemo se živeti bolj preprosto in odgovorno drug z drugim in z vsem stvarstvom (na trajnosten način)” (Usmeritev 23. generalnega kapitlja)
- “Kličemo celotno kongregacijo, da se obveže za naslednje naloge: ...odgovorno načrtovati in odločati za skupno dobro znotraj svojih pravno ustanovljenih enot, med njimi in kot mednarodna kongregacija, kar bo odražalo naše skupno poslanstvo, medsebojno odvisnost in upravljanje naših virov.” (Vse imamo skupno)

Kateri so izzivi, ko je pred nami klic in obveza naše kongregacije in nauk Cerkve, ki ga v tem času izraža papež Frančišek?

- Kaj lahko storimo tam, kjer smo, s posebnim poslanstvom, ki nam je zaupano?
- Katera je moja osebna obveza, ko vidim to stvarnost lakote in revščine?

Jezus je v evangeliju zelo jasen: »Vi jim dajte jesti«, je rekel (Mt 14, 13-21). Molimo, podelimo svoje verske izkušnje in se pogovorimo z drugimi, da bo naša dejavnost učinkovita.

Sklepna molitev

Gospod Jezus, napolni nas s svojim duhom in upodobi naše srce po svojem srce, da bomo občutljivi in solidarni s tistimi, ki nas potrebujejo. Tako se bomo mogli odpovedati sebi in udobju ter pomagati drugim. Razkrinkaj našo brezbriznost in nezavzetost ter nam pomagaj, da bomo uresničili vse, kar lahko storimo, ko nas ti vodiš in ko ti damo prostor v našem življenju. Torej, spremeni naše življenje in nas napolni s svojim Duhom, da te lahko spoznavamo ter delamo in živimo kot ti. Amen.

VATIKAN (sreda, 5. junij 2013, RV) – Papež Frančišek je med današnjo splošno avdienco govoril o okolju. Danes namreč poteka svetovni dan okolja, ki opozarja na pretirano odmetavanje hrane. Frančišek je vernike, zbrane na Trgu sv. Petra, spodbudil, naj z vso resnostjo spoštujejo in varujejo okolje, so pozorni do vsake osebe ter se zoperstavijo kulturi odmetavanja. Spomnil je na Prvo Mojzesovo knjigo, kjer Bog postavi moškega in žensko na zemljo zato, da bi jo obdelovala in varovala. Po papeževih besedah se pri tem moramo vprašati, kaj to pomeni in ali stvarstvo zares obdelujemo in varujemo ali pa ga izkoriščamo in zanemarjamo.

Ne, stvarstva ne varujemo in ne spoštujemo!

Obdelovati in varovati stvarstvo je Božje naročilo, ki ga ni dal samo na začetku zgodovine, ampak ga daje vsakemu med nami. Gre za del njegovega načrta in pomeni, da naj odgovorno skrbimo za svet, ga spreminjamo tako, da bo postal vrt, kraj, primeren za bivanje vseh ljudi. Benedikt XVI. je večkrat spomnil, da ta naloga, ki nam jo je zaupal Bog Stvarnik, od nas zahteva, da sprejmemo ritem in logiko stvarstva, je dejal Frančišek. »Nas pa,« je nadaljeval, »pogosto vodi napuh gospodovanja, posedovanja, manipuliranja, izkoriščanja. Ne, stvarstva ne varujemo, ne spoštujemo, ne smatramo ga kot zastonjski dar, za katerega je treba skrbeti. Izgubljamo držo čudenja, kontemplacije in poslušanja stvarstva.« Ne znamo več brati ritma zgodovine o ljubezni Boga s človekom. Do tega pa po Frančiškovih besedah pride zato, ker razmišljamo in živimo na horizontalni način, oddaljili smo se od Boga, ne beremo njegovih znamenj.

Kultura odpadkov – ne samo hrana, tudi človek

»Obdelovati in varovati« pa se ne nanaša samo na odnos med nami in okoljem, med človekom in stvarstvom, ampak tudi na človeške odnose. Papeži so govorili o ekologiji človeka, ki je tesno povezana z ekologijo okolja. Danes živimo trenutek krize, kar vidimo tudi v okolju, predvsem pa pri človeku, je zatrdil Frančišek in poudaril, da je danes človeška oseba v nevarnosti in to je velik problem za ekologijo človeka. »Nevarnost je resna, kajti vzrok problema ni površinski, ampak globok: ne gre samo za vprašanje ekonomije, ampak za vprašanje etike in antropologije. To je Cerkev večkrat poudarila.« Mnogi sicer temu pritrjujejo, vendar pa sistem ostaja enak, kajti gospodujejo nam dinamike ekonomije in financ, ki jih primanjkuje etika. »To, kar nam danes ukazuje, ni človek, ampak je denar,« je opozoril papež Frančišek. »Bog, naš Oče, naloge varovati zemljo ni dal denarju, ampak nam, moškim in ženskam. Mi imamo to nalogo.« Nadaljeval je, da so ljudje pogosto žrtvovani idolom profita in potrošnje: to je »kultura odpadkov«, kar je papež Frančišek ponazoril s primeri. Ko se pokvari računalnik, je to tragedija, a revščina, pomanjkanje, težave mnogih ljudi pa postanejo nekaj normalnega. Če brezdomci od mraza umirajo na cesti ali če so po svetu otroci, ki nimajo jesti, to ni novica, zdi se nekaj normalnega. Če pa padejo točke na borzi, to pomeni tragedijo. Na ta način se odmetava ljudi, nas, osebe; odvrže se nas, kot da smo odpadki, je poudaril papež Frančišek.

Ko odvržemo hrano, lačnega prikrajšamo za obrok

Opozoril je, da »kultura odpadkov« teži k temu, da bi postala splošna miselnost. Človeškega življenja, osebe se več ne smatra kot najvišjo vrednoto, ki jo je treba spoštovati in varovati, še posebej če je to revež ali invalid, če še ni koristen – kot nerojen otrok – ali če ni več koristen – kot ostarela oseba. »Ta kultura odpadkov nas je naredila neobčutljive tudi glede prehrabnih odpadkov, kar je še posebej vredno graje, ko po vsem svetu številne osebe in družine trpijo zaradi lakote in podhranjenosti.« Včasih so naši stari starši bili zelo pozorni na to, da se nič od stare hrane ni metalo stran. Potrošništvo pa nas je privedlo do tega, da smo se navadili na odvečno in nepotrebno hrano, ki ji ne znamo več dati prave vrednosti, ki daleč presega ekonomska merila. »Dobro si zapomnimo,« je poudaril Frančišek, »da hrana, ki jo vržemo stran, je kot da bi revnega in lačnega oropali obroka.« Pri tem je papež vse pozval, naj razmislijo o problemu pomanjkanja in odmetavanja hrane, da bi se resno lotili tega problema ter našli poti in načine za solidarnost do ljudi v pomanjkanju.

Vsi so jedli in se nasitili

Papež je ob koncu kateheze še spomnil na evangelij, ki se je bral na praznik svetega Rešnjega telesa in krvi. Jezus nasiti množico ljudi s petimi hlebi kruha in dvema ribama. Pomemben je zaključek evangeljskega odlomka: »Vsi so jedli in se nasitili. Pobrli so, kar jim je ostalo, in tega je bilo za dvanajst košar koščkov.« Jezus prosi učence, naj nič ne zavržejo. Pomenljivo je tudi število dvanajstih košar, ki pomeni dvanajst izraelskih rodov in simbolično predstavlja vse ljudstvo. »To nam govori, da kadar se hrana razdeli pravično, nihče ni prikrajšan za nujno, vsaka skupnost lahko poskrbi za potrebe najrevnejših. Ekologija človeka in ekologija okolja hodita skupaj,« je sklenil Frančišek.

Besedilo je s strani

http://sl.radiovaticana.va/news/2013/06/05/papež_med_splošno_avdienco:_kultura_odpadkov_se_ne_nanaša_samo_na/slv-698638

s spletne strani Radia Vatikan